

1909

VIII. Évfolyam.

Maros Vásárhely, 1908. február 9.

6. szám.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
hová a lapba szánt kéziratok
==== reklamációk és ====
előfizetési pénzek küldendők
== Maros-Vásárhely, ==
Szentgyörgy-utca 9. szám.
== ev. ref. lelkészi lakás. ==

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
minden vasárnap.
ELŐFIZETÉSI AR:
Egy évre 4 kor. Negyedévre 1 kor
Fél évre 2 kor. Egy szám ára 10 fill

Jaj azoknak, kik a világosságot sötétséggé változtatják. Esa. 5. 20.

Egy perc idő sem jut imádkozásra.

Hányan vannak, a kiknek egy perc idő sem jut imádságra? Hányan vannak, a kiknek egész élete nem más mint egy gépnek szüntelen való forgása, zakatolása! Munka, evés-ivás, alvás ez az ő életük. Testük az egyetlen, a miről gondot viselnek.

Pedig ez az élet: nyomorult élet. Az imádság a szívnek érverése, lélegzetvétele. A hol a lélegzés, érverés nincs, ott élet sincs. A hol imádság nincs ott a lélek meghalt; a hol imádságra nem jut idő, a hol a lélek legmagasabb érdekeivel nem törődnek, ott már tudhatjuk, hogy az ilyen ember, halhatatlan lelkére rosszul visel gondot. Kész veszedelem az ilyen élet; veszedelem azért, mert senki sem adhat semmi váltásot az ő lelkéért. Isten az, a ki meg igazít, megvált az Ő szent fia által; Istentől kell hívó és buzgó imában Szentlelket kérni, hogy ama lélek ujjaszüljön, új emberekké változtasson bennünket.

Kedves olvasóm, hát neked jut-e egy kis időd imádkozásra? Azt hiszed, hogy nincs rá szükséged, mert dolgaid jól folynak? Vágyaid mind beteljesültek? Talán azt hiszed, hogy ha dolgaid e világ szerint jól folynak, akkor már nincs Istenre szükséged? Gondold meg, hogy nehéz, sulyos csapások, kísértések jöhetnek rád, melyek szép álmaidat egy perc alatt tönkreteszhetik! És akkor érzed csak igazán, hogy Isten kegyelme nélkül hiábavaló volt a te jó módod, s akkor érzed legjobban, hogy milyen nagy baj, ha az ember nem ismeri az igazi nagy vigasztalót, az Istent. Mikor jól volt dolgod, nem értél rá vele foglalkozni, most pedig, mikor reményeid elpusztultak, ki vigasztal, ki emel föl megint?

Hányan vannak, a kik *nem érnek rá* imádkozni? Pedig eljő az idő, mikor mégis jó volna tudni imádkozni. Eljő a halál és ketté vágja életed fonálát. Mikor legjobban volt dolgod e világ szerint, akkor szólit el.

Egy erős, egészséges ember dicsekedett az ő erős, elpusztíthatatlan egészségével. „Nem félek a haláltól”, mondá, „én nem halok meg mostanában, mert én még hetven éves korom-

ban is leszek olyan egészséges, mint más ötven éves korában.” Pedig hiába dicsekedett. Néhány hónap mulva gyógyíthatatlan betegség támadta meg és rövid idő alatt a sirba dönté.

Rettenetes lesz az az óra, a mikor meg kell jellened a bíró előtt! Pedig az idő közeleg: Nem tudhatod sem napját, sem óráját a te ítéletednek. Az pedig itt lesz váratlanul, hirtelen. „A bíró az ajtó előtt áll.” Mondja Jakab apostol.

Azért imádkozzál buzgón és imádságodnak adjon erőt az a tudat, hogy Isten kegyelmesen tekint reád. Nagy jutalmat ígért azoknak, a kik őt felkeresik, felséges ígéreteket kötött a hitből származó könyörgéshez. Halljad, mit mond Krisztus: „Te pedig, mikor imádkozol, menj be a te titkos házádba és ajtód bezárva, imádjad a te Atyádat titkon, megadja neked nyilván, a mit kérsz.”

Oh, milyen áldott ígélet! Óh, folyamodjál hát Istenhez, folyamodjál mindjárt! Nefelejtsd el, hogy ő mindenütt jelen van s mindenütt hallja könyörgésedet. Házadban, a mezőn, az erdőn, a szabad ég alatt, mindenütt megtalálhatod.

Halott van a szomszédunkban.*

Halott van a szomszédunkban,
Gyertek hozzám közelebb.
Feleségem, édes párom,
Kis fiaim, kis leányom,
Ugy is mindig alig várom,
Ezt az órát köztetek . . .
— Halott van a szomszédunkban,
Gyertek hozzám közelebb!

Öleljetek által engem,
Meleg szívvel szeretőn;
Ez az élet mulandóság,
Örömeink hulló rózsák,
Egy szomorú, bús valóság
Vár reánk — a temetőn . . .
Öleljetek által engem
Meleg szívvel szeretőn!

Melegét a szíveteknek
Ma érzőbben érzem
S egy sugár ez áldott lángból:
Kóstoló a másvilágból,
Hogy ne féljünk a haláltól,
A szeretet végtelen . . .
Melegét a szíveteknek,
Odalent is érzem!

Szabolcska Mihály.

* Mutató Szabolcska Mihálynak „A magam ösvényén” című új verses könyvéből, a melyet jövő számunkban fogunk ismertetni. Nyörű kötetet melegen ajánljuk. Ára 2 K 50 f.

A farsang.

Az embert a jó Isten nem világ fájdalomra, hanem öröme és csendes megelégedésre teremtette. Ezért e földet megáldotta javaival, hogy a képére teremtett ember, bár munkája után, de megelégedetten és hálaadással élhessen. Az évszakok változásaiban a mennyei atya gondviselésének gazdagsága tárul fel előttünk. A tavaszban adja a reménység kincseit, a nyárban szeretetének melegét, az őszben jóságának áldásait, télen pedig, a midőn a természet kebele bezárul előttünk és körülöttünk, minden a mulandóság képét tárja fel, ekkor érezzük a családi élet boldogságában leginkább Istenünk hozzánk térő atyai kegyelmének nagyságát.

Most is tél van, sűrű pelyhekben hull a hó és a csendes alkonyban mindenki siet haza, végzett munkája után övéihez. Milyen boldog is az az otthon, a melyben a családfők az apa és az anya hivatásuk által áthatottan szorgalmas munkásságban töltik napjaikat és fáradságos munkájukkal szerzett javaikból helyes beosztással fedezik házuk szükségzeit. Az ilyen hajlékokba ama páncélos férfiú, a szegénység, nem egykönnyen költözik be. Vajha minden házban ilyen lélek lakozna...!

De sajnos a családfők az apák és az anyák nem mind állanak hivatásuk magaslatán, bizony sok ember előtt a munka terü., helyes beosztás, a rendes életfolytatás ismeretlen fogások. Az ilyen emberek házában azután állandó lakozást vesz az elégedetlenség és az ebből származó nagy ellentétek, a miből azután mintegy végzetszerűen áll elő a család tragédiája. A mely házban ilyen szellem lakozik, oda bizonynyal téli csöndes alkonyon nem sietnek szorgos igyekezettel haza a család tagok, mert a tűzhely nem az örömondásnak színtere, a családtagok találkozása pedig nem az együttlét boldogságának derűs megnyilatkozása.

Igy téli időben a midőn hangosak a mulató helyek, be a késő éjszakáig, a tivornyázók zajától, abban a néma éj csendjét megzavaró lármában, hány olyan család apának hangja vegyül, a kinek övéi nélkülöznek és a kinek háza felett talán holnap megverik a dobot? . . . És még szomorubb jelenség, hogy ma már anyák is akadnak, a kik a csendes estét nem az édes otthonban gyermekeik között töltik, hanem kávéházakban, mulatókban, vidám társaság körében. És a példa ragadós — még 10—20 évvel ezelőtt legalább magyar nőink sorában, alig akadt olyan, a ki kávéházba, esti mulatókba járt volna, addig ma e helyek csak úgy diszelegnek a tollas kalapokkal s mig itt vigan élveznek, addig talán otthon a cseléd durváskodik a mama kicsi kedvencével.

Az ilyen családi bajokból származnak azután a társadalom nyomorúságai. Az ilyen nevelés mellett fejlődik ki egy új nemzedék, a mely nélkülözi a családi érzéket, az otthon megbecsülését és azt a szent

tradíciót, a mely az igaz szülők gyermekét végig kíséri az egész életen és megmenti a romlástól, az eleséstől.

Oh bizony, ha ma sok a panasz a közélet romlottsága és a társadalom bajai miatt, a baj okát nem kívül álló dolgokban, hanem a családi élet elerjedésében keressük.

Hogy legyen egy társadalomban eszményi életfelfogás, ha a családok, a gyermekek szívébe jó korán be nem vették: a felnöttek tiszteletét, a munkakedvet a rendet, az Isten és ember szeretetét. Elhanyagolt nevelés mellett, gomba módra áll elő, az új nemzedék soraiban: a hitetlen, tiszteletlen pöffeszkedő — svihák had.

Bizony szükség, hogy vissza térjen magyar társadalmunk a régi alaphoz: a családias élethez, csak így mondhatjuk meg a jövőt.

Nem mondom én, hogy a nyilvános mulatságoktól egészen vissza vonuljanak a családok — nem. Hiszen apáink is éltek nyilvános életet. Hiresek voltak a régi farsangok is. Csak, hogy régen különbséget tettek a vasnapok és hétköznapok, a munkanapok és a mulatságnapok között.

A mi ma elszomorító, az az, hogy közéletünkön annyira erőt vett az élvezetvágy, hogy az emberek jó nagy része ma már az élet célját a mulatozásban, egyszóval a dologtalan könnyü életben látja. Ez pedig a romlás kezdete, mert a hol nincs szent ügy, áldozatkészség, nemes törekvés, önzetlenség, ott már bekövetkezett a lelki halál.

Rövidre van szabva a farsang, négy—hat hétre terjed ideje. Rövid határozottsága is azt jelenti, hogy a vigságból kevés is elég. E kevéshez azonban joga van mindenkinek, az öröm Isten adománya.

Ha azért az othonból egy-egy alkalommal elmegyünk baráti körbe, vagy a társadalom által rendezett időtöltésekbe, ott jelenjünk meg keresztyéni tiszta érzületünkkel, a magunk természetes egyszerűségünkben és vigadjunk józanul; ártatlan jókedv nyilatkozzék meg minden vonásunkban; az ilyen mulatság azután felfrisít testünkben, lelkünkben. Az ifjuság pedig látva a meglett kornak kedves időtöltéseit nemesedik szivben lélekben és az apák tiszta erényeit átörökli nemzetségről, nemzetségre.

A rendért és a példaadásért, igen örvendetes körülmény az, a mikor erkölcsi testületek, jótékony és emberbaráti intézmények rendeznek nyilvános összejöveteleket, mert az ilyen egyesületek, más hivatottságuknál fogva is minden biztonnyal, törekesznek az estély keretét gazdagabbá tenni erkölcsi, szellemi tartalommal. Ilyen felfogással lévén a nyilvános mulatságokról, azoknak ellenségei nem is lehetünk, csak azt óhajtjuk, hogy kellő korlátok közé legyen az szorítva.

A korlátok mellett pedig a fő, hogy a farsang a maga örömeivel is első sorban legyen a családé,

az otthoné. A csendes tűzhely mellett, a barátságos szobában találja az est együtt a család tagjait és együtt örvendjenek az életnek és együtt érezzék az egymás szeretetéből fakadó boldogságot. Míg van egy jó könyv, míg dal kél az ajkon és mese, történet az emlékezet szárnyain, addig a családi kört meg nem lepi az unalom. De mégis kedves olvasó, a csendes farsangi estéken, a te lelkednek első könyv legyen a biblia; ajkadon az első ének a Zsoltár zsolozsmája; a történet pedig, a mely emlékezetek szárnyaira szál az Isteni váltság munkájának szent története. Ha így szenteljük meg a téli csendes estét, akkor megerősödik a mi házunk és megáldatik a mi házunk népe, mert minket soha el nem hagy a szentlélek szerint való öröm: ha Isten velünk ki lehet ellenünk? Senki, bizonynyal — senki! . . .

Péchy Árpád
ref. lelkész.

Isten igéje.

Jőjj imádkozva az Úrhoz.

Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek. Máté 26, 41.

Ha te Jézust nem láthatod is, mégis tudsz hozzá beszélni Isten megengedte, sőt parancsolta, hogy ezt tedd. Mily nagy kegyelem, hogy mi istennel beszélhetünk, ő így szól: „Szükségben tőlem kérj segítséget“. „Vigyázzatok és imádkozzatok“. „Szüntelen imádkozzatok“.

Az imádkozáshoz nem kell valami szép, művészi finom szavakat használni. Szíved legegyszerűbb nyelve imádság, sőt a puszta kívánság is imádság. Nem kell addig várnod, míg a templomba mész, te mindenütt imádkozhatsz. Jézus pedig mindig meghallgatja egy egy szegény bűnös ember imádságát és az ő figyelmét nem kerüli el semmi. Fülei mindig nyitvák. Királyokkal, hercegekkel nehéz beszélni, azokat csak rövid időre lehet látni, akkor is csak egyesek közvetítése mellett. De Jézushoz minden időben, bármily szegények és megvetettek legyenek is máskülönben. A mi jóra csak szüksége van lelkednek, kérjed. Kérj bűnbocsánatot, új szívet, hitet, szentséget és testi adományokat. Mindezeket nem fogod hasztalan kérni. Meg lehetsz győződve, hogy imádságod meghallgatatik. Van némely dolog, a mit Isten meg nem tehet, ő nem vétkezhetik, de nem is habozhat egy szegény ember kérését meghallgatni, mert hisz ő megígérte: Kérjétek és megadatik, és az ő beszéde megmarad örökké, mert maga-magát ő meg nem tagadhatja. Azért imádkozzál bátorságosan. Bármily rossz és elvetemült vagy is, te nem imádkozhatsz rosszul. Imádkozzál hát, ha többet nem tudsz, hát ez is elég: Uram, segíts rajtam, mert elveszek. Legyen az imádkozás

szokásod. Keress helyet, hol egyedül lehetsz. „Ha imádkozol, menj be a te titkos kamarádba és ajtód bezárva imádkozzál“. Kelj fel a te napi munkád kezdete előtt, hogy legyen időd imádkozni. Öntsd ki szívedet Isten előtt. Mond neki, mily gonosz, elvetemült és nyomorult vagy. Ismerd el bűneidet és kérj bocsánatot, olvasgasd a bibliát. Mond: szólj Uram, mert jól hallja a te szolgád. Én tudatlan vagyok, taníts engem; Szívem kemény, puhítsd meg Téríts meg engem a te Szentlelked által. Segíts engem, hogy én Jézushoz jöjsek, benne higgyek, őt szeressem és neki engedelmes legyek. Szabadíts meg engem a bűntől és tégy engem alkalmassá a te szent országodra. Emeld fel naponta szíved az égre, még akkor is, ha napi munkádban el vagy foglalva. Szüntelen imádkozz. Ha feleletet nem nyersz is mindjárt, imádkozz tovább és bizonynyal meghallgattatol. Egy imádkozó lélek soha el nem veszhet. Te el nem veszhetsz, ha Jézushoz kiáltva így szólasz: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek.

Kegyesség útja.

Mit kíván tőlünk Krisztus?

Az egész embert kívánja. Krisztusnak uralkodnia kell testünkön, időnkön, pénzünkön, akaratunkon, szóval egész egyéniségünkön, mert a keresztyén élettapasztalat azt mutatja, hogy *Krisztus egy ember életében vagy ura mindennek, vagy egyáltalában nem úr!*

Igen, igaz! Krisztust vagy teljesen követjük, vagy sehogyan sem. *Vagy mindenünket Neki adjuk, vagy semmink sem kell Neki.* Nem mondhatjuk: Uram, én szeretni fogom felebarátaimat, de engedd meg, hogy tisztátalan életet éljek; nem mondhatjuk: én eljárók a templomba, de engedd meg, hogy tivornyákra is elmenjek. Nála a fél elhatározások nem számítanak. *Mindent, mindent* Neki kell adni s csak akkor elég-szik meg. De nem is lehet másként. Zinzendorf, a morva testvérek szent életű feje, egyszer egy megfeszített Krisztus-képet látott az utcán haladtában és hirtelen az a gondolat ötlött agyába, hogy Jézus azt mondja neki a keresztről: látod mit tettem érted! Hát te mit tettél érted? Megsemmisültnek érezte magát

Igen, a mi *mindenünk* oly kevés ahhoz viszonyítva, a mit Jézus fizetett értünk. Ő meghalt értünk s mi még bűneinkről sem akarunk lemondani?

Legyünk logikusak. Ha Krisztus tényleg a Megváltó, már pedig az, mert ezt a keresztyén tapasztalat megdönthetetlenül, hogy úgy szóljunk, tudományosan bizonyítja, egyedül Ő változtata meg egyéniségünket. Vonjuk le hát a következményeket s adjuk át neki magunkat *teljesen*.

A rabszolga és gazdája.

Volt egy gazdag embernek egy szerecsen rabszolgája; az úr nem sokat törődött a maga lelki életével, hanem vigan élte napjait; de annál jobban törődött a szolga a magáéval. Egy nap a gazdája megszólítja: „Hallod e te Mózes, azt beszélnek, hogy te sokat énekelsz imádkozol, sőt még a lélek üdvösségéről is szoktál társaiddal beszélni. Pedig hát boldog vagy, ha így cselekszel; elégedjél meg, ha a tested jól el van látva, és ne gondold a lelkeddel.“ De uram, engedelmet kérek, ezt a tanácsát mégse szándékozom követni, mert a lelkem az én legdrágább részem.“ „A te lelked bizony nem valami drága dolog; nem ér az semmit se nekem, se neked, se másnak“, csufolódott az úr. „Igaz“, felelte Mózes; „de a Jézusnak mégis ér valamit; mert a Jézus lelkeket keres és a Jézus a lelkek királya. Ha az én egyik kezem elvész, marad még egy másik; de ha lelkem elveszett, nincs helyette másik; csak egy lelke van az embernek, arról pedig jól gondot kell viselni.“

Egyháztársadalmi élet.

A Lorántffy Zsuzsanna-Egyesületről. Egy példaadón munkás s *Isten országa terjesztésén hiven fáradozó* egyesületnek, a Budapesten működő Lorántffy Zsuzsanna-Egyesületnek egyháztársadalmi és építő működését óhajtjuk a következő sorokban bemutatni a Vasárnap olvasóinak. Kérjük ref. nőegyesületeink tagjait és elnökségeit, hogy vegyék komoly fontolóra ezen egyesület munkásságát s igyekezzenek a keresztyén szeretet munkásságban őt követni.

Az egyesületről kiadott 1894-iki — gondolom — első évkönyv első lapján az elnöki jelentés ezt mondja: „*bár egyesületünk kezdete (1892. évben) oly kicsiny, majdnem jelentéktelen volt, mint egy mustármag: eddigi fejlődése feljogosít annak a reménynek a táplálására, hogy a kegyelmes Isten, a ki eddig segített, nagyra növeli egyesületünket*“, míg az 1892. évbéli bevétel 70 frt 84 kr., a kiadás pedig 67 frt 44 kr. volt, addig 1894. évben a bevétel 639 frt 32 kr., a kiadás 300 frt 15 kr. rugott.

A jelentésben kifejezett reménység valóban meg nem szegényült, az egyesület azóta is évről-évre fejlődött, nőtt s ha az anyagi adatokat tekintenénk csupán, állításunkat az is eléggé igazolná. Az 1906-i évkönyv szerint azon évbéli bevétel tett — az 1905-i évi pénztári maradványt levonva — 36.451 K 70 f-t, a kiadás — a maradványt szintén levonva — 38.232 K 76 frt, persze „csak korona“. De azért forintokban is eleget mondanak e számok, mert a *bevétel majd harminczor, a kiadás majd hatvannégyszer nagyobb*, mint '13 évvel azelőtt és még amellet az egyesület 82.992 K 37 f. vagyonkát tett félre. Természetes, hogy ez a nagy bevétel nem csupa adomány, sőt az arány-

lag nem sok (14.112 K 60 f.), hanem az egyesület két munkaágának kezelménye is benne van (a diakonisszák utáni bevétel ápolási és ellátási díjban 5147 K 33 f. és a mosóintézet bevétele 16 180 K. 03 f.), a melyeknek megfelelő ellentételei meg vannak a kiadások közt is (6826 K 43 f. és 16.246 K 08 f.) De ha eltekintünk ezektől a számoktól, igazolják az egyesület nagy növekedését annak munkái és intézményei, a mint ugyanazon évkönyv 51. lapján felsorolva vannak: a hétfői *varró-órák*, a vasárnapi iskolai *előkészítő*, a *vasárnapi iskolák*, a *vasárnap délutáni biblia órák* a munkásnőknek; az „*Olajág*“ és az „*Örömhír*“ kiadása; *szegény gondozás*; *szegény gyermekek és keresztyén szellemű cselédek nevelése*, *diakonisszaotthon*, *diakonissza képzés*, a *poliklinikai diakonissza-szolgálat*; a *mosóintézet*, a *cselédotthon*, végre a legifjabb intézmény: a „*munka-otthon*“, t. i. a kiszabadult rabnők felvétele, foglalkoztatása, segélyezése s a társadalomba való visszahelyezése.

Ime, ide fejlődött a „mustármag“ Isten segítségével s az Ő dicsőségére 15 év alatt. Ennyi munka — az ember szinte beleszédül! — mert ha ezeknek a munkáknak egy része kiterjedésre nem is nagy, de valame nyi fejlődés, nő, tolja szét a maga kereteit. Nem felesleges tehát, ha egy kicsit összeszedjük gondolatainkat a felett, hogyan menjünk tovább? Annál inkább, mert ha a lefolyt 15 év történetét nézzük, azt látjuk, hogy az egyesület jóformán évenként egy, sőt több új munkaágot indított meg, míg a meglévőket azért nem adta fel, de sőt a lehetőségig azokat is bővítette.

Az egyes munkaágak eredményéről a következőket közöljük:

A *diakonissza ügy* fejlesztéséhez természetesen első sorban diakonissza kell, hogy azonban erre a nemes hivatásra jelentkezzenek nőendékek, megint arra kell igyekeznünk, hogy a diakonissza-ügy általában s a Lorántffy Zsuzsanna-Egyesület ezen munkaága különösen is minél ismertebb legyen, nevezetesen az ország protestáns vidékein válják ismeretessé. E tekintetben igen kívánatos, hogy az egyesület által évenként — talán az évkönyv közlésével vagy — mivel ez sokba jönne, erre vonatkozó külön értesítés alakjában kerestessenek meg a prot. lelkészek, hogy hivaik körében ismertessék a diakonissza-ügyet, a feltevélekkel együtt s igyekezzenek jelentkezőket szerezni. A vallásos összejevetelek vidéken is mind jobban divatba jönnek, a lelkészek bizonyára szívesen veendik, ha ily érdekes tárgyat kapnak előadásra. Az, hogy az egyesületnek ily kísérletei csekély eredménnyel jártak, ne vegye el a kedvét: nagyobb rendszeresség mellett remélhetőleg nagyobb lesz a siker is. Ugyanily megkeresést lehetne az országban létező több prot. nőegyletekhez is intézni.

A „*munka-otthon*“ céljára nézve kétségtelenül a felebaráti szeretetet legmagasztosabb munkája; azokat

belesegíteni — helyesebben visszatelepíteni a társadalomba, a kik megbotlottak, de erre megbünhődtek, igazi keresztyén munka, de egyuttal nem könnyű feladat. Dicséretes, hogy a L. Zs.-Egylet ezt az ágazatát is felvette, de igazában kizárólag Dessewffy Emma urnő munkája, a ki a gyűjtőfogház női lakóit évek sora óta látogatja; ebből nőtt ki az „otthon”, melyet ő kezdett s ő gondoz most is. Ez az ágazat idáig csak mintegy hozzá volt ragasztva az egyesület tevékenységi köréhez. Ha szerves összefüggésbe kell jönnie az egyesülettel, akkor ebben a munkában más tagok részvétele is nagyon kívánatos. Úgy hisszük, nem lesz akadály annak sem, hogy ez az otthon nagyobb keretet nyerjen, hisz ez a munka csakugyan olyan természetű, melyet az igazságügyi kormányzat nagyobb, rendszeres anyagi támogatással kellene segíteni — fejleszteni — és nem kételkedünk benne, csak az ideai pécsi kongresszuson uralkodott hangulat alapján is, hogy erre meg van a készség.

Ebből nagy és gyönyörű intézmény nőheti ki magát, ha azok, a kik ehhez az egészen különös természetű munkához hivatást éreznek magukban, felkarolják.

Végül említjük fel a *mosó-intézetet*, melylyel a *helynélküli cselédek otthona* kapcsolatos. A mosó-intézet — mint ilyen — pár évi fennállása alatt hírnevet, szerzett magának. Egészen idegen emberek, a kiket az semmit sem érdekelt, hogy L. Zs.-Egylet jótékony keresztyén egylet, hauem csak az, hogy ingük szépen legyen kimosva, fényesre vasalva és a mosásban minél kevesebbet koptassák, elragadtatással emlegették, mint a főváros egyik legkitünőbb ilyen intézetét. Ez mindenesetre igen szép dolog, s ez az intézet a L. Zs.-Egylet népszerűségét — ismert voltát — kétségtelenül emelte. Elismerést érdemel az is és a szakavatott vezetést tanúsítja, hogy bárha a munkabérek e téren is majdnem megkétszereződtek, ez intézet jóformán *fentartja magát és a cselédotthonát*. De bármily kitünő legyen is az egyesület mosó intézete, az egyesület céljához képest ez csak eszköznek tekinthető arra, hogy a munkások s főként a helynélküli jóra való cselédek közé, kiket foglalkoztat is, *bevigye az evangéliumot*, illetőleg, hogy cselédotthonát, melyben az evangéliumi szellemet ápolja, fentarthassa. Arra kellett tehát törekedni, hogy ez a már jóhírnévvel bíró mosó-intézet oda fejlődjék, hogy az *egyesületre nézve lehetővé tegye ennek az evangéliumi szellemű cselédotthonnak minél nagyobb mértékben való megvalósítását*.

Ime a Lorántffy Zsuzsánna Egyesület munkája! Gondolkozzunk felőle minél többen, minél komolyabban.

H i r e k.

Olvasd a bibliát.

Jézus a világ Megváltója.

(János ev. 3, 1—3, 8—10, és 14—21.)

János evangéliumának egyik jellemző vonása, hogy Jézust, ki először az Izrael elveszett fiaikhoz jött — úgy mutatja, mint a ki mégis az egész világnak is a Megváltója. Világosság, élet, szeretet, mindezek isteni kijelentések, melyeket azonban még a tudós farizeus sem érthetett volna meg magyarázat nélkül, mit a Golgothán a keresztre felmagasztalt Jézus adott; de minden, valaki hiszen benne, részt vehet ez áldásokban.

Aranymondás: Mert úgy szereté Isten e világot, hogy az ő egyetlenegy szülött Fiját adná, hogy minden, valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök életet vegyen. János ev. 3, 16.

Oktató jegyzetek:

I. Isten nagy szeretete. Isten sok dicső tulajdonsága közt legdicsőbb talán az, hogy ő a szeretet. Nem ő hozzá méltókhöz mutatta leginkább e szeretet, hanem a bűnbeesett, halálos ítélet alá jutott világ iránt. Ennek az elveszett világnak a megmentésére adta az ő Fiát; nemcsak, hogy tanítsa az embereket, nemcsak, hogy a betegeket gyógyítsa, hanem, hogy az emberekért a keresztfára feszíttessék. Úgy szeretete, hogy Fia érdeméért újjászületést, örök életet ad mindazoknak, kik benne hisznek; és e hitet ő maga élészti, ápolja az ő Szent Lelke által.

II. Hogyan fogadjuk a szeretetet. Szinte megfoghatatlan, hogy ezt a nagy szeretetet is sokan visszautasítják; annyira rabjai a bűnnek, hogy nem akarnak már az Isten világosságába jutni. De voltak és vannak, a kik óhajtozzák az Istennek eme szeretetét; Nikodémus is kereste; az isteni valóságban meglátjuk ugyan, hogy milyen a mi szívünk, meglátjuk bűneinket, tudatlanságunkat; de ha hiszünk az Ur Jézusban, akkor Isten új életet és tiszta szívet ad a régi helyett s az ő gyermekévé tesz. Azért szeressük mi s, azt, a ki először szeretett minket. Paton János, az Uj Hebridák bátor misszionáriusa egy megtért aneityumi emberről megemlékezvén, így szól: ez a nemeslelkű öreg ember, mint a világosság, angyala, kitartott mellettem betegségben és veszélyben; a hová mennem kellett, velem ment, munkámban legvégső erejéig segítségemre volt s mind ezt nem emberi szeretetből tette, hanem mert Jézust szeretete. Megtérése előtt emberevő volt, Isten kegyelméből pedig újjászüetett.

— **Kun Bertalan betegsége.** Miskolci tudositónk jelenti, hogy Kun Bertalan ref. püspök, ki e napokban töltötte be életének 91-ik esztendejét, meghülés folytán infuenzába esett és lázasan fekszik ágyában. Az ősz főpásztor kezelőorvosai biznak erős szervezetében és remélik, hogy a baj mihamar elmúlik. A beteg püspök állapota iránt nagy az érdeklődés.

— **Dési és nagyenyedi egyházközségeinkből.** Igaz örömmel emlékezünk meg e két egyházközségünkben folyó pezsgő egyháztársadalmi munkás életről s ennek nyomán, e két egyházközségünk két gyönyörű intézményéről. A dési egyházközségben a „Konfirmáltak Egyesülete” működik mint egyháztársadalmi szerv. Elnöke özv. Nik Ferenczné, alelnökei: Dr. Parádi Ferenczné és Kenyeres László járásbíró. Titkára Holstein Róza tanítónő. Ezidőszerint van 28 alapító és 470 rendszer és pártfogó tagja. A tél folyamán tartott 6 felolvasó és nagyobb szabásu egyházi estélyt s minden csütörtökön este 5—7 órák között munkaórát tart. A szegényeket segíti és istápolja. — A nagyenyedi egyházközségben: „A nagyenyedi prot. nők szegényeket

és betegeket segélyező Egyesülete“ munkál, igaz keresztényi odaadással egyháztársadalmi életünk virágzóvá tételén, különösen a népelet áthatásán s a gondozásra, segélyre szorultak támogatását tartva szem előtt. Az egyesület elnöke: Zeyk Dánielné szül. báró Kemény Ida ömélte. Titkára Jancsó Sándor lelkész. mindkét helyen kiveszik a munkából részüket Vásárhelyi Boldizsár, Szilágyi Farkas és Jancsó Sándor lelkésztársaink, a kiknek fáradozására továbbra is Isten áldását kérjük.

— **Egyházi estély.** A maros-vásárhelyi Bethlen Kata ref. nőegylet e hó 8-án a Transsylvania disztermében, nagyobb szabásu egyházi, jótékony estélyt rendezett. A rendezés élén az egyesület buzgó elnökségén gr. Toldalagi Lászlóné szül. br. Zeyk Eliz urnő elnökön s Páll Károlyné alelnökön kívül, ott volt Maros Vásárhely hölgyközönségének színe-java s így természetesen a fényes siker is biztosítva volt. A közreműködők nevét s az estély anyagi eredményét, a mely az itteni egyház iskoláinak céljaira fordítatik, jövő számunkban fogjuk közölni.

— **Az erdélyi egyházkerület egyháztársadalmi szervezkedő mozgalma.** Az erdélyi egyházkerületi Értekezlet választmányának január 3-iki üléséből kiindult egyháztársadalmi mozgalom keltése, kerületszerte örvendetes viszhangra talált. Lapunk szerkesztősege, mint a szervező-iroda vezetősége, a kiküldött felhívásokra napról-napra kapja a válaszokat s a mi igazán nagy megelégedésünkre szolgál, a biztatás, bátorítás szól a legtöbb oldalról, bár nem egy helyről csüggedt lemondás is hangzik, sőt egy két helyről gáncs is ért már minket. A buzditást köszönjük, a csüggedőket biztatjuk, hogy Isten az ő szent országának ügyét soha sem hagyja el. De a gáncsra is van szavunk. Őszinte, becsületes és igaz szó. Mi nem akarjuk senkinek egyéni érdekeit szolgálni. Éppen ezért senki egyén *ellen* és senki *mellett* nem akarunk állást foglalni. Mert tudjuk, hogy anyaszentegyházunk érdekeit nem pártoskodással fogjuk elérni. A mi zászlónk: a lehetőleg egységes és belterjes egyháztársadalmi, illetőleg belmissziói munka. Semmi egyebet nem akarunk. Éppen ezért az Országos Lelkészegyesület ellen sem ágitálunk, a mitől, a hozzánk beérkezett válaszok szerint két lelkésztársunk fél. Sőt keressük a megértés lehetőségét, de . . . csak türelemmel és szeretettel.

— **Gyászhir.** Rákosi Lajos galambodi ref. lelkész hosszas betegség után f. év január hó 31-én meghalt. Hű neje, drága családjának, testvéreinek s egyházközönségének gyászához mi is őszinte szívvvel csatlakozunk.

— **Megszégyenítés.** A nem régen meghalt svéd király, II. Oszkár örömet idézett a nép körében. Egy alkalommal vadászat közben meglátogatta Nilssont, a legkiválóbb svéd paraszt képviselőt mezei jószágán s

leereszkedés látszata nélkül barátságosan órák hosszáig elbeszélgetett s vitatkozott vele. Nilsson meghívta vendéget egyszerű ebédjéhez s a király szívesen elfogadta. A kíséretében levő főhadsegéd vagy kamarás, egy Felláti gróf nagyon unatkozott és szeretett volna már odább állani. Egyszer csak közbeszól: „Nilsson úr, igaz-e, hogy ön valamikor csizmadia volt?“ — „Igaz biz az“, — válaszolt rá emez, — „de ön gróf úr, ugy látszik, nem volt az soha“. — „Ezt bizony eltalálta, — füzte tovább a gróf, — de miért mondta, hogy „ugy látszik?“ — „Azért, mert még most is csizmadia volna“ — felelt az önérzetes Nilsson, a ki sok tanulással, becsületes munkával küzdötte fel magát. A gróf szégyenkezve elhallgatott. A király pedig részölt szelid oktatással: — Lásd fiam ezt magad kerested magadnak. Legalább el ne feledd a tanuságot, hogy a „becsületes munkás“ neve magasabb rang akármi címnél vagy rendjelnél.

Ország-világ

— **A portugál királygyilkosság.** E hó 3-án véres merényletet követtek el Portugália fővárosában a királyi család ellen, melynek a király és trónörökös áldozatul esett. A szörnyü merénylet részleteit, amelyek Dom Carlos portugál király és elsőszülött fia estek áldozatul, ezekben foglalhatjuk össze: A királyi család Villa Viccosából, a főváros szomszédságában fekvő királyi kastélyból, nyitott udvari hintókon február 1-én délután visszatért Lisszabonba. Az első kocsiban ült a király, Amália királyné, Lajos Fülöp trónörökös és Mánuel herceg. A város szívében, a Kereskedelmi-tér és az Arzenál-utca sarkán nagy tömeg torlódott össze, minek folytán az udvari hintók itten lépésben voltak kénytelenek haladni. Ekkor, déltán 5 órakor történt a merénylet. A királyi családot vivő kocsira valósággal rávetették magukat a merénylők. A négyülékes kocsin a két főülésen Károly király ült Mária Amália királynéval, a két szemben levő ülésen a trónörökös és Mánuel infáns. Midőn a kocsin az Arzenál-utca fordult be, valósággal körülkerítették. A banda tagjai ekkor előszedték eldugott karabélyákat és a királyi család tagjaira lőttek. A kocsi a lovak közé csapott, de csakhamar lövés érte őt is. Több rendőr a merénylőkre vetette magát, hármat közülök megölt, mintegy ötöt pedig kardcsapásokkal megsebesített. Azt hiszik, hogy legalább is huszan vettek részt a királyi család elleni merényletben. A pompás tavaszi napon a király nyitott kocsiban haladt tova s innen magyarázható meg, hogy a forradalmárok a királyra és a trónörökösre célozhattak. A merénylet után leirhatatlan zavar és izgatottság keletkezett.

Az országból, mindenfelől forradalmi hírek érkeznek, a melyet azonban azt hisszük, hogy sikerülni fog annál inkább elfojtani, mert Angol-, Német- és

Olaszországok kormányai is mindent elkövetnek a rend helyreállítására.

Az új király, a meggyilkolt király második fia II. Mánuel néven lépett trónra.

— **A képviselőház ülése.** A képviselőház február 4-én délelőtt csak rövid ülést tartott s legjelentősebb része az a sürgős interpelláció volt, melyet Barta Ödön intézett a miniszterelnökhöz, Aehrenthal báró külügyminiszter ismeretes beszéde tárgyában. A Ház tagjai figyelemmel hallgatták Barta interpellációját, megokolását, amelyben visszautasította a külügyminiszternek Magyarország ellen tett közjogellenes kijelentéseit.

A ülés elején harmadszori olvasásban elfogadták a másodosztályu kereseti adó reformjáról s a nemzetközi postaszereződés becikkelyezéséről szóló törvényjavaslatokat.

A delegáció üléséje alatt a Ház nem tart ülést.

A másodosztályu kereseti adó eltörléséről szóló javaslatnak rendkívül fontos szociális jelentősége van. A legszegényebb embereknek válláról veszi le oly terheket, amelyek eddig nagy súlylyal és igazságtalanul neheztedek rájuk. A családtagokra kivetett adó azon legkisebb adózókkal szemben, akiknek egyenes adójuk 10 koronát meg nem halad, eltörltetik. 6—7 millió koronát tett ki évenként az az összeg, amely e címen az állampénztárba befolyt, a jelen törvényjavaslat törvényerőre emelkedésével tehát évenként 6—7 millió korona marad azoknak a legszegényebb állampolgároknak zsebében, akik az állam szociális támogatására legjobban reá vannak utalva.

— **A Katholikus Népszövetség.** Napról-napra újabb és újabb riadókkal igyekszik tömöríteni hiveit a maga táborába. A hírlapi harsonákban előljár az „Alkotmány” s utánna a többi néppárti lapok, a melyek egyuttal politikai célok szolgálatára óhajtják kihasználni az egész szövetségi mozgalmat.

Különben érdekesen s reánk protestánsokra nézve, nagyon tanulságosan fejtegeti egyik lapjuk legújabban is a tömörülés célját, a következőkben: „A gyakorlatba kell átvinni a katonai reglamát; *külön külön masirozni, de együtt támadni.* Az eredmény káprázatosan fényes lesz. A mi jónak bizonyult Ausztriában, Németországban, meg fogja állani helyét Magyarországon is.” Így és ehez hasonlatosan buzdítanak, fenyegetnek, támadnak s uszítják a katolikus magyart a református magyar ellen.

E hangok ellen nincs szavunk, hozzá vagyunk ezekhez szokva. De van lelkészeinkhez, tanítóinkhoz s világi férfiainkhoz egy kérésünk és ez abban nyilvánul, hogy e támadásokra ébredjenek fel az egyház szeretetére, egyháztársadalmi buzgó munkára s a szabadelvűen gondolkodó magyar katolikusokkal egyetértésben és azokkal kezét fogva utasítsanak vissza minden ilyen és ehez hasonló felekezeti viszályszítást.

Nyomatott Adi Arpád könyvnyomdájában Maros-Vásárhelyt.

200 korona

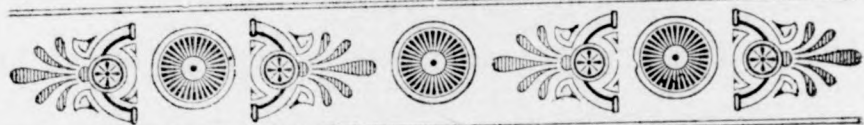
a modern technika legjobb remeke a
=Mignon írógép=

Különös előnyei: Bárki tanulás nélkül rögtön ír.
Azonnal és állandóan látható irás.
Legegyszerűbb szerkezet. Acélbetűk.
Másol és sokszorosít.
Bármely drága géppel egyenrangú.
1 évi jóállás.

Szabadalmazott ipar.

Budapest, VII. Csengeri utca 24.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

FIÓKINTÉZETEK:

Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas,
Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sepsi-
szentgyörgy, Székelykeresztur, Székelyudvarhely.

Befizetett alaptőke: 1500.000 korona
Takarékbetétek: 8 millió korona.

A takarékosagot a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai módon

házi takarékperselyeket

izléss, csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül **ingyen**, bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon megtakaríthatók. Ezen házi takarékperselyeknek azon nagy előnyük van, hogy azokból pénzt a mi közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet és így a fél annak a kísértésnek, hogy a megtakarított pénzt esetleg céltalanul elköltse könnyen elállhat.

Ha legalább egy korona a perselyben összegyűlt, sziveskedjék intézetünkhöz fáradni, a mikor a megtakarított összeget a perselyből a t. cím jelenlétében kivesszük és a betéti könyvecskéjébe javára írjuk.

A perselyt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzgyűjtés újból kezdődik.

Tisztelettel

Agrár Takarékpénztár r. t.
Maros Vásárhelyt.